

ענף ספורט חדש קונה לו אחיזה בישראל: הגלישה באוויר

מעט המתרחצים, ששהו בשבת האחרונה בקצה הדרומי של חוף הים בכתיים, קפאו לרגע על עומדם, ונשאו עיניהם לשמיים. השעה היתה 11 לפני הצהריים והשמש ניצבה כימעט ברום הרקיע. ציפור ענקית,

הפכו הכנפיים לכלי להנאת האדם. בישראל נתפסו לרעיון שני סוכני-ביטוח צעירים. גיורא נדל (27) ודויד חיות (28) גילו את גלשן-האוויר בסרטים ובפירסומי המשוגעים-לדבר בחו"ל. השניים זנחו את עיסקי הביטוח ונימנו וגמרו לייסד בית-ספר לגלישה אווירית בישראל. תחילה רכשו גלשנים לעצמם — במחיר של כ-20 אלף ל"י האחד. אחר-כך קשרו קשרים עם מעט המשוגעים-לדבר בישראל, שגילו איש את רעהו במיקרה, באמצעות תוכנית טלוויזיה ששודרה בארץ. כך הוקמו, לפני כשנה וחצי, בית-ספר לגלישה באוויר ואגודה ישראלית של גלשני-אוויר.

גלשן-אוויר בחוף כתיים לרכב על הרוח

מסביר גיורא נדל: „עיקרון הריחוף הוא פשוט. הרוח נושבת בחזקה מכיוון הים, פוגעת בצוק ומתרוממת למעלה בזווית ישרה. היא פוגעת בכנפיים ומרימה אותן אל על.“ לדבריו נוהגים הגלשנים לפי הכלל: כמה שיותר גבוה — יותר טוב, והם מסוגלים לרחף בשמיים שעות ארוכות. אלוף העולם, אמריקאי, מחזיק בשיא של שתייה באוויר: 15 שעות רצופות. הא לוקחים סיכון. בבית-ספרם של גיורא נדל ודויד חיות אפשר ללמוד היום את סודות הגלישה בקורס בן חודש ימים, המשלב לימוד תיאורטי וגלישה-שלי-ממש. לדבריהם הוכשרו בו מאז הקמתו — לפני שנה וחצי — למעלה מ-300 גולשים ישראליים, ביניהם 15 נשים. לשם השוואה: בעולם כולו רשומים כיום 147 אלף „ציפורים“ כאלה, העוסקים בגלישה הלכה לי מעשה.

הגולשים הצעירים ביותר הם בני 16. הם מתקבלים לקורס רק אם בידם הסכמה בכתב מהוריהם. מבוגרים יותר יכולים לגלוש ללא הגבלת גיל, אם הם בעלי כושר מתאים. „ראיתי סרט בטלוויזיה.“ סיפר דויד אפרתי, גולש בן 43, „וגתפתי לרעיון הגלישה באוויר. הריחוף באוויר משכיח את טרדות היום-יום.“

יחד עימו ניצבו על הצוק אב ובנו, שעסקו בקשירת גופם לכנפיים. האב, ראובן טיבט (40), הודה כי נמשך לגלישה בעיקר בות בנו בן 16. „ירון ראה מודעה בעיתון.“ מספר האב, „וביקש את רשותי. כשהתברר לי במה מדובר, החלטתי שאם הספורט הזה טוב בשבילו הוא גם טוב בשבילי. עכשיו אנו מתכוננים לרכוש גלשן משלנו, למרות שמחירו די יקר.“ מדין הגולשים, השוקדים על ההכנות האחרונות לפני ההמראה מראש הצוק, הוא בודק בקפידה את הרתמות ואת צורת התחברות לגלשן. „לא לוקחים סיכון.“ הסביר, „הכלים בטוחים ועומדים בתקנים, ומעט הפגיעות מקורן בטעויות אנוש. במשך שנה וחצי לא נפגע איש מן הגולשים בצורה רצינית. לכל היותר נחבטים בעת הנחיתה.“

„לרכב על הרוח“ היא סיסמת הגולשים באוויר. הסביר אחד הטירונים: „זהו הרגשה נהדרת לנצח את הרוח. אתה מצליח להשתלט עליה ולכוון את עצמך ללא עזרת מנוע או אמצעי-עזר אחרים. מלבד כנפי הבד הרחבות, הנתונות בתוך מיסגרת דקה של אלומיניום. אנו מרחפים ממש לציפורים. וכי יש תענוג גדול מזה?“

מדריך גלישה אורן כמו ציפורים

שאיש מהם לא ראה כמותה קודם לכן. התרוממה מעל הצוק הנישא, המשקיף אל הים, וריחפה באוויר. כשקרבה אליהם, נפתרה התעלומה. לא היה זה עוף טורף ולא מיפלצת מעולמות אחרים, אלא גלשן-אוויר, שמיסגרתו עשויה ממתכת קלה וכנפיו מברד, במרכזו נראה אדם, חבוש סדתי-מגן ומחובר אל הגלשן בכבלים, כשהוא משייט להנאתו. „יותר גבוה — יותר טוב.“ קינאתו של האדם בעוף השמיים היא עתיק-תיומין אומנם. אך הגלישה בעזרת כנפיים מלאכרי תיזת היא ענף ספורט חדש, שהחל לחדור לישראל בשנים האחרונות. מיתקן הדומה לגלשן המודרני מופיע כבר בשירותיו של ליאונרדו דהוינצי, אך האנושות אלצה להמתין, עד שסוכנות החלל האמריקאית החלה לתכנן כנפיים מיוחדות „האטת מהירותן של חלליות השבות ארצה, גשלא נמצא שימוש מתאים בחלליות,

טיולים

אודרכינס:

אירופה

ארצות הברית

למזרח הרחוק

צעירים

ו"קמפינג"

פרטים והרשמה בכל משרדי הנסיעה!

הטיוול האוב ביותר

כאחיר הסביר ביותר!

מורלה

המספים המעוצבים כיצירת אומנות

רובקס

המתנה השימושית ביותר